

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกยุคปัจจุบันโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านที่สองของนักเรียน นั่นคือโรงเรียนจะต้องมีบทบาทช่วยสร้างเด็กให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความสมบูรณ์ทั้งกายและใจ โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นวัยแห่งความเคร่งเครียดทางอารมณ์ เป็นวัยที่ต้องการสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นให้กับตนเอง สร้างอัตมโนทัศน์ที่ดีต่อตนเอง โรงเรียนจึงเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญสำหรับเด็กวัยรุ่นมาก ท่ามกลางยุคสมัยของสภาพครอบครัวที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับลูก ๆ ในปัจจุบัน ดังที่ วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ ไถ้กล่าว โรงเรียนไม่ เป็นแหล่งที่เป็นวิชาการให้กุลบุตรกุลธิดาเท่านั้น ยังต้องจัดให้เด็กแต่ละคนมีความรู้และความสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับโลกที่เปลี่ยนแปลง (Dynamic) อยู่เช่นนี้อีกด้วย¹ และวิธีการที่โรงเรียนจะช่วยพัฒนาเด็กให้ได้เรียนรู้กว้างขวางนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนคือให้เกิดการใช้พลังงาน และพลังความคิดไปในทางสร้างสรรค์และมีประโยชน์ได้คือ งานกิจการนักเรียน เพราะงานกิจการนักเรียนจะช่วยพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสมบูรณ์ทั้งกายและใจ มีความมั่นคงในอารมณ์ รู้จักตนเอง รู้วิธีแก้ปัญหา สามารถเป็นสมาชิกและผู้นำที่ดี มีระเบียบวินัย มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง ดังที่ พันธ์ หันนาคินทร์ ไถ้กล่าวถึงการดำเนินงานด้านกิจการนักเรียน หรืองานค่านบริการนักเรียน ว่าเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของครูใหญ่ รองจากงานด้านวิชาการ งานค่านบริการนักเรียนนั้นประกอบด้วย การจัดการแนะแนว การปฐมนิเทศ การให้ความสะดวกและสวัสดิการ

¹วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์, "การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา," (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 1 (อัครสำเนา)

แก่นักเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียน การกีฬา การควบคุมความปลอดภัยรักษาระเบียบวินัย¹ ซึ่กา ทอว้ณกุล ได้กล่าวถึงการจัคบริการพิเศษต่าง ๆ ของโรงเรียน ได้แก่ การจัคบริการ คานสุขภาพ การพักผ่อนหย่อนใจ บริการคานแนะแนว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะช่วยให้การเรียนการสอนมีผลสมบูรณ์ขึ้น² สรุปได้ว่าการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียน เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยั้งที่โรงเรียนจะต้องปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการ ไปในทางที่เหมาะสมทั้งกายและใจ มีร่างกายสุขภาพอนามัยดี จิตใจที่ดี รักษาระเบียบวินัย รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ นอกเหนือไปจากการที่นักเรียนได้ ได้รับความรู้จากการเรียนการสอนในห้องเรียน

เมื่อพิจารณาตามสภาพสังคมไทย จากอดีตถึงปัจจุบัน คงไม่มีใครปฏิเสธในเรื่อง ที่ว่า เอกชนได้เข้ามามีบทบาทช่วยจัดการศึกษาของรัฐบาลโดยตลอด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องการศึกษาชีวศึกษา ซึ่งปัจจุบันรัฐมีนโยบายให้การสนับสนุนเอกชนเข้าร่วมรับภาระใน คำนนี้เป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากนโยบายที่ปรากฏตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520³ ซึ่งเอกชนก็ได้สนองความประสงค์ดังกล่าวเป็นอย่างดี⁴ จากสถิติจำนวนโรงเรียน

¹พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (พระนคร:สำนักพิมพ์วิวัฒนาพานิช, 2523) หน้า 49.

²สิกา ทอว้ณกุล, "การบริหารการนักเรียน" (กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการ การการศึกษาเอกชน, 2525), หน้า 2 (อัครสำเนา)

³พจน์ สะเพียรชัย, "การจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาาระยะที่ 5 " บรรยายในการอบรมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับสูง รุ่นที่ ๑ 22 กพ.. 25 หน้า 2. (อัครสำเนา)

⁴นิจ เนื่องทอง, "ความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาทคานบริหารโรงเรียนของครูใหญ่ โรงเรียนราษฎร์ " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 17.

เอกชนอาชีวศึกษาที่เพิ่มขึ้นทุกปี รวมทั้งมีการขอเปิดสอนในระดับหลักสูตรอื่น ๆ คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวส. และ ปวท.) นอกเหนือไปจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เดิมอีกด้วย ดังรายละเอียดดังนี้ คือ ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนระดับหลักสูตร ปวช. ส่วนกลางมีจำนวน 75 โรงเรียน, ส่วนภูมิภาคมีจำนวน 87 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2523 มีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนระดับหลักสูตร ปวช. ส่วนกลางจำนวน 85 โรงเรียน และส่วนภูมิภาค จำนวน 123 โรงเรียน และปีการศึกษานี้มีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาขอเปิดสอนในระดับหลักสูตร ปวส. อีกด้วย, ในปีการศึกษา 2524 จำนวนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาระดับหลักสูตร ปวช. ส่วนกลาง 94 โรงเรียน, ส่วนภูมิภาคมีจำนวน 157 โรงเรียน¹ จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาระดับหลักสูตร ปวช. เพิ่มขึ้น ทุกปี แต่ในขณะที่เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนวัยรุ่นอาชีวศึกษาทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ก็มีได้ลดน้อยลงแต่คงมีอยู่เสมอ ๆ เช่น การยกพวกตีกัน การติดยาเสพติด² การทำร้ายผู้อื่น การทำสายล่อคนที่³ การมั่วสุมเล่นการพนัน การมุกลอมสถานที่ตำรวจ การฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน การขีดเขียนอักษรย่อโรงเรียนไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งปัญหาของนักเรียนอาชีวศึกษาดังกล่าว ทำให้หน่วยงานเจ้าสังกัด ได้เล็งเห็นความสำคัญ ที่จะต้องดำเนินการแก้ไข โดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งหน่วยศูนย์ประสานงานการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียนทะเลาะวิวาทและกรณีขัดแย้งอื่น ๆ ในระหว่างกรมต่างๆ

¹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, ฝ่ายวางแผนงานและสถิติ สถิติโรงเรียนเอกชน ปีการศึกษา 2522-2524 (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2525), หน้า 2.

²คณะอนุกรรมการทำงานฝ่ายวิจัย ปปส.ศช., "การศึกษาสภาพปัญหาการใช้สารเสพติดของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา สังกัด ศช." วิจัยสนเทศ 3 (ตุลาคม 2525), : 14.

³ประภาพรรณ สุวรรณสุข, "ความหมายและประเภทของกิจกรรมนักเรียน." ใน การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา, หน้า 384-385 คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาการจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: ผู้ในเต็คโปรดักชั่น, 2525.

และสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหาเด็กเรียนทะเลาะวิวาท และกรณีขัดแย้งอื่น ๆ เช่นกัน ในส่วนปัญหาของนักเรียนเอกชน
 อาชีวศึกษานั้น นอกจากจะมีลักษณะปัญหานักเรียนวัยรุ่นอาชีวศึกษาคงกล่าวแล้ว นักเรียนเอกชน
 อาชีวศึกษายังมีปัญหาที่เกิดจากปมค้อยที่สังคมกำหนดให้อีกด้วย นั่นคือ การที่สังคมมองว่าเด็ก
 นักเรียนที่เรียนอาชีวศึกษา มักเป็นเด็กที่ไม่ค่อยมีคุณภาพเรียนไม่เก่ง ซ้ำยังเรียนในโรงเรียน
 เอกชนอาชีวศึกษาควย สังคมก็มองว่ามีความค้อยลงไปอีก¹ เนื่องจากเป็นนักเรียนที่ไม่ได้
 เรียนอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล ปัญหาปมค้อยที่เกิดจากการที่สอบเข้าเรียนใน
 โรงเรียนของรัฐบาลไม่ได้ จำใจต้องมาเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปัญหาความไม่
 ภาคภูมิใจในสถานศึกษาเอกชนที่ตนเรียนอยู่ เป็นต้น²

เนื่องจากสภาพปัญหาคงกล่าวข้างต้นนี้เอง จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษา
 เกี่ยวกับการปฏิบัติกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางใน
 การปรับปรุงการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ให้สามารถดำเนิน
 กิจการนักเรียนในการพัฒนา คุณภาพของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่มี
 ความรู้ ความสามารถ มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักให้พลั้งกายและพลั้งความคิดไปในทางสร้างสรรค์
 และมีประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹จิรวรรณ สร้อยน้ำ, "มโนทัศน์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียน
 อาชีวศึกษา." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 4.

²จันทนา นนทิก, "การวิเคราะห์สภาพภาพส่วนตัวของนักเรียนที่มีโอกาสศึกษา
 ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคกลาง จำแนกตามประเภทโรงเรียน" (ปริญญาโทบริหาร
 การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521), หน้า 70.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติและปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนในระดับหลักสูตร ปวช. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ) เท่านั้น
2. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2525 สังกัดกองควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
3. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากประชากร คือผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนในระดับหลักสูตร ปวช. โดยไม่คำนึงถึงสาขาวิชาที่เปิดสอน

สมมติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติตนและปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ไม่แตกต่างกัน

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

งานกิจการนักเรียน หมายถึง งานกิจกรรมทุกชนิดของโรงเรียนในส่วนของและไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่การรับและแบ่งกลุ่มนักเรียน, การปฐมนิเทศ, การรักษาระเบียบวินัย

ของโรงเรียน, การทำทะเบียนและรายงานเกี่ยวกับตัวนักเรียน, การจัดกิจกรรมนักเรียน, การบริการเกี่ยวกับสุขภาพนักเรียน, การจัดและบริการแนะแนว, และการจัดให้ทุนอุดหนุน การศึกษา

การปฏิบัติงานกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจและกระบวนการ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยไม่รวม กิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียน

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนระดับหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดกอง ควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2525 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวง ศึกษาศึกษาธิการ ที่เปิดสอนระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2525 ในสังกัดกองควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ครู หมายถึง ครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานกิจการนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้ คือการรับและแบ่งกลุ่มนักเรียน, การปฐมนิเทศนักเรียน, การรักษาระเบียบวินัยของ โรงเรียน, การทำทะเบียนและรายงานเกี่ยวกับตัวนักเรียน, การจัดกิจกรรมนักเรียน, การบริการเกี่ยวกับสุขภาพนักเรียน, การจัดและบริการแนะแนว และการจัดให้ทุนอุดหนุน การศึกษา ในปีการศึกษา 2525

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนในระดับหลักสูตร ปวช. ให้เป็นแนวทางปฏิบัติและปรับปรุงกิจการ นักเรียนของตนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้เข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ของงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับ ปวช.

3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักการศึกษา และผู้สนใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับ ปวช. ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารคือครูใหญ่ และครูผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับ ปวช. สังกัดกองควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในปีการศึกษา 2525 ทั้ง 90 โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน กิจการนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวมผู้บริหารจำนวน 90 คน ครูจำนวน 90 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 190 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดจากตำรา เอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 การปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบคำถามปลายเปิด (Open ended)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจการนักเรียนตรวจสอบ เพื่อหาความทรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา จนได้แบบสอบถามฉบับจริงนำไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นกลาง จำนวน 18 คน โดยแบ่งเป็นผู้บริหาร 9 คน, ครู 9 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient)

วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูล 2 วิธี ตามความเหมาะสมและความสะดวก ของโรงเรียนที่ไปเก็บข้อมูลทั้งนี้ คือ

- ก. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่ง และขอรับกลับคืนด้วยตนเอง
- ข. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และได้รับคืนทางไปรษณีย์

วิธีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแยกตามกลุ่มผู้บริหารและครู
2. วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ของกลุ่มผู้บริหารและครู โดยการหาค่าร้อยละ
3. ให้คะแนนค่าตอบในแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 (เฉพาะส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า)
4. รวมคะแนนของแบบสอบถามแต่ละชุด รวมคะแนนแต่ละข้อกระทงในแต่ละคำถาม และคะแนนรวมทั้งฉบับ
5. หาค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครูในแต่ละคำถามและค่าเฉลี่ยรวม
6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 (เฉพาะส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า) โดยใช้การทดสอบค่าที
7. รวบรวมปัญหาในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน ในส่วนที่เป็นแบบปลายเปิด โดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา

การเสนอผลการวิจัย

บทที่ 1 เสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอข้อมูล

บทที่ 2 กล่าวถึงวรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 สรุปถึงวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย